ANUL IX No. 2582 EDIŢIA A TREÌA MERCURI 10 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureştĭ* la Casa administraţieĭ
In *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate poştale

Un an în Ţară	30 Leĭ;	în Streinătate 50 Leĭ
Şase lunĭ	15 „	„ „ 25 „
Treĭ lunĭ	8 „	„ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereştĭ Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numaĭ la ADMINISTRAŢIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administraţie şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV	. . . .	0,30 b. linia
„ „ „ III	. . . .	2,— leĭ „
„ „ „ II	. . . .	3,— „ „

Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Bandele luĭ Jean Lecca

Administraţia Leculească

Martor ocular al ataculuĭ a căruĭa victimă a fost redactorul nostru Vespasian Pella, voĭ lăsa faptele maĭ mult să vorbească, şi stăpînindu-mĭ indignarea de care sînt cuprins, voĭ căuta să trag concluziunĭ din fapte, pentru ca apoĭ a le aprecia. In multe cestiunĭ, noĭ, ziariştiĭ, sîntem nevoiţĭ a vorbi după auzite. In cestiunea de faţă, cel care scrie aceste rîndurĭ a fost prezent la odiosul atentat şi are avantagiul a vorbi în cea maĭ perfectă cunoştinţă de cauză.

Un om, asupra căruĭa publicul bacaoan nu are o bună opiniune şi justiţia de asemenea, de oare-ce dosarele judecătorieĭ şi ale tribunaluluĭ local sînt pline de faptele sale corecţionle, bătăĭ şi alte multe scandalurĭ — ne chĭamă în judecată la Bacăŭ ca să răspundem de o pretinsă calomnie ce i s'ar fi adus cu ocaziunea *ancheteĭ preseĭ*, în afacerea Talianu, de către redactorul nostru Pella. In treacăt fie zis, aceste aprecierĭ, puţin măgulitoare ce-ĭ dreptul, aŭ fost făcute de toate ziarele carĭ aŭ luat parte la anchetă.

Acest om, după ce ne chĭamă la Curtea cu Juraţĭ, după ce noĭ răspundem la apelul făcut de justiţie, îşĭ retrage pur şi simplu cererea şi imediat după aceasta sîntem atacaţĭ în centrul oraşuluĭ, redactorul nostru Pella este lovit *de doui inşi*, dintre carĭ unul este necunoscut, şi în potriva acestuĭ atac pe care toată lumea îl ştia proĭectat, poliţia nu ĭa nicĭ o măsură, gardiştiĭ nu ne sar în ajutor şi poliţaiul oraşuluĭ rîde din mijlocul mulţimeĭ faţă de acest scandal odios!

Ce concluziune se poate trage din această expunere de fapte? Că am fost chĭemaţĭ la Bacăŭ pentru a primi pedeapsa atitudineĭ noastre în afacerea Talianu şi că prefectul Lecca, cunoscut ca bătăuş, şĭ-a răzbunat asupra *Adevĕruluĭ*.

Orĭ-cum s'ar lua lucrurile, aceĭa carĭ ne-aŭ atacat în mijlocul oraşuluĭ, nu pot fi de cît saŭ instrumentele poliţieĭ, saŭ poliţia complice cu dînşiĭ.

Unul din eĭ,—căruĭa nu-ĭ voĭ face onoarea a-ĭ cita numele, — se pretindea insultat de D. Pella în raportul *ancheteĭ preseĭ*. Dînsul n'a protestat atuncĭ, n'a cerut rectificarea la care avea dreptul şi după treĭ lunĭ de zile s'a găsit în drept, nu să ceară vre-o explicaţiune, ci să se repeadă ca să lovească, sigur de impunitate, avînd la spatele săŭ pe alţĭ bătăuşĭ gata să-ĭ vină în ajutor.

Şi apoĭ, dacă acest individ ar fi fost în drept să creadă că poate să-şĭ răzbune în chip tîlhăresc, ce aveam noĭ de împărţit cu banditul necunoscut care a venit pe la spate şi a dat cu bastonul în redactorul nostru? Cine era acel mizerabil, cine l-a plătit şi de ce a lovit?

Să zicem însă că poliţia n'a înscenat ea atacul. A fost însă complicea agresorilor; gardiştiĭ aŭ stat cu mîna în sîn şi poliţaiul oraşuluĭ stătea în mijlocul mulţimeĭ rîzînd. Ştiea perfect ceea ce se pregătea şi în loc să prevină scandalul, l-a încurajat, l-a aţîţat, l-a protejat!

Ce concluziune putem trage? Că Bacăul, sub administraţiunea Leculeştilor, devine o adevărată pădure a Vlăsieĭ în care cetăţeniĭ sînt atraşĭ în cursă pentru a fi apoĭ znopiţĭ în bătaĭe în mijlocul tîrguluĭ, ziua în amĭaza mare.

Să protestăm? să ne indignăm? la ce bun? Constatăm faptul şi pe viitor vom şti că în oraşul pe care familia Lecca îl stăpîneşte, nu te poţĭ prezenta de cît urmat de o bandă de cĭomăgaşĭ, pentru a răspunde la un atac brutal prin apărarea cu cĭomagul saŭ cu revolverul.

Const. Mille.

Banditismul băcăuan

Banditismul, care domneşte de vr'o câte-va lunĭ în Bacăŭ sub auspiciile poliţieĭ, îmĭ aminteşte zilele de teroare care aŭ grăbit, în Martie 1888, căderea liberalilor de la guvern.

Uşierul Camereĭ împuşcat în locul luĭ N. Fleva; — deputaţiĭ şi ziariştiĭ din opoziţie îmbrănciţĭ şi buzunăriţĭ în curtea Mitropolieĭ de procuroriĭ şi de agenţiĭ poliţieneştĭ; — gendarmiĭ călărĭ, cu săbiile scoase, goneaŭ pe cetăţenĭ carĭ voeaŭ a merge la Cameră, dintre carĭ uniĭ aŭ fost chĭar stălciţĭ sub pĭcĭoarele cailor.

Şi dacă amintesc astă-zĭ aceste vandalice scene este pentru că atuncĭ actualul prefect de Bacăŭ le stigmatiza cu cea maĭ energică şi legitimă violenţă.

Cum sĕ schimbă vremurile!

Cum sĕ schimbă maĭ ales oameniĭ!!

Una din victimele guvernuluĭ liberal din 1888 devenind în 1896 îngăduitorul— pentru a nu zice protectorul—Talianilor, al Reilor şi al Coznerilor!

Prefectul de Bacăŭ pretindea că în ziua în care Talian a stălcit în bătae pe câţĭ-va evreĭ, el nu era în oraş.

Era oare absent din Bacaŭ şi in ziua de şase Iulie, cînd Coziner, sub ochiĭ poliţaiuluĭ dădea loviturĭ de bastoane pe spinarea redactoruluĭ nostru Vespazian Pella? – Şi culmea scandaluluĭ acest nemernic poliţaĭ făcea haz şi rîdea cu hohot.

Iată halul în care a ajuns administraţia acesteĭ ţărĭ după opt lunĭ de guvernămînt liberal.

Şi nicĭ ca putea fi alt-fel, cînd piticul veninos Dim. A. Sturdza a împins neruşinarea până a încredinţa întreaga administraţie a ţăreĭ escroculuĭ Anast. Stolojan.

* *
*

Faţă cu cadavrul uşieruluĭ Camereĭ, P. Carp a strigat cu indignare luĭ Dim. A. Sturdza:

Credeam că liberaliĭ vor sfîrşi în noroiŭ. Văd acum că aţĭ sfîrşit în sînge!

In noroiŭ sĕ svărcolesc liberaliĭ-colectiviştĭ de patru lunĭ încoace.

Sunt convins că, dacă vor sta la putere tot timpul sesiuneĭ ordinare *(1896—1897)* **a Corpurilor Legiuitoare, eĭ vor sfîrşi în sînge, ca în Martie 1888.**

A. V. B.

Revoluţiunea în Creta

Ştirĭ alarmante. — Turciĭ incorigibilĭ. — Călcarea de angajament. — Revoluţiunea a reînceput.

Ştirĭ alarmante

Ultimele depeşĭ din Creta ne vestesc că revoluţiunea d'acolo nu numaĭ că nu s'a sfîrşit, dar din contra este la începutul eĭ.

In zadar se munceşte Europa ca să stingă focul din imperiul turcesc, căcĭ el izbucneşte din ce în ce maĭ tare.

Turciĭ sînt incorigibilĭ. Orĭ cît îşĭ va da osteneală lumea civilizată pentru ca să le schimbe tristul obiceĭ de a promite reforme şi a nu le da, Turciĭ vor recădea vecĭnic în aceeaş greşală, aducînd la dezesperare pe nenorociţiĭ creştinĭ de sub jugul lor.

Turciĭ incorigibilĭ

Graţie intervenţiuneĭ Europeĭ, şi după nenumărate tărăgănelĭ, Sultanul se decisese, în fine, să acorde cretanilor o mică parte din justele lor cererĭ. Un guvernator creştin Berovicĭ a fost numit în Creta, starea de asediŭ a fost suspendată şi Adunarea naţională convocată. Se credea că revoluţiunea s'a sfîrşit, că chestiunea cretană a dispărut pentru câţĭ-va anĭ.

Dar Turciĭ, incorigibilĭ ca tot-d'a-una, nu s'aŭ ţinut nicĭ treĭ zile de angajamentul luat faţă de Europa şi numiră pe lîngă guvernatorul creştin Berovicĭ din Creta, un mareşal turc Abdulah-paşa, care, prin poziţiunea sa de mareşal, deveni stăpînul de fapt al insuleĭ Creta. Maĭ mult încă, armatele turceştĭ începură din noŭ să ataze şi să măcelărească pe creştinĭ.

Călcare de angajament

Faţă de această călcare de angajament din partea Turcilor, creştiniĭ din Creta reluară armele şi lupta reîncepu mult maĭ sîngeroasă de cît înainte.

Astă-zĭ cretaniĭ, de atîtea orĭ înşelaţĭ, nu maĭ vor să maĭ audă de sfaturile nimănuĭa. Nicĭ tripla alianţă şi nicĭ Franţa saŭ Rusia nu maĭ pot interveni în Creta, căcĭ cretaniĭ nu maĭ cred în promisiunile lor, ştiind prea bine cît de incorigibilĭ sînt Turciĭ.

Revoluţiunea a reînceput

Cretaniĭ aŭ reluat dar armele, şi revoluţiunea a reînceput cu atîta furie, în cît ameninţă a zdrobi totul în calea eĭ.

Val.

ACTUALITAŢI

Muşamaua

La drept vorbind, nu prea înţeleg pentru ce desenatorul a bine-voit să reprezinte pe Barbu Delavrancea cu muşamaua la mînă.

Trebuĭe să fie vorba de toate ignominiile regimuluĭ, combinate cu Malaxite şi Cişmănite, pe carĭ Delavrancea, ca un membru devotat al Oculteĭ şi ca port-drapel al mincĭunilor partiduluĭ, le acoperă cu vălul pudoareĭ.

Barbu Delavrancea, în calitate de director al Voinţeĭ Naţionale, *a luat, cu un deosebit interes şi cu un foarte mediocru succes, apărarea tuturor potlogarilor carĭ fac fala şi vigoarea partiduluĭ.*

Nu ştim dacă muşamaua liberală va fi impermeabilă, adică dacă nu va putea pătrunde printr'însa o frază de lumină, ştim numaĭ că bĭetul Barbu, obosit cu funcţia de muşamagiŭ, a declarat că se retrage în viaţa privată.

Vardalabum.

Franz-Josef în Romînia

O intrare triumfală. — Pentru Franz-Josef. — Monarch model. — Bucurie parţială. — Ce îşĭ vor zice Romîniĭ?

O intrare triumfală

Cu mare zgomot se anunţă venirea împăratuluĭ Austro-Ungarieĭ în Romînia. De la Vîrcĭorova la Bucureştĭ, împăratul Franz-Josef, acompaniat de regele Carol şi de miniştriĭ Austro-Ungarieĭ şi aĭ Romînieĭ, va fi salutat în tot parcursul săŭ de armata, de autorităţile şi de clerul romîn. Va fi o intrare triumfală!

Pentru Franz-Josef

Impăratul Franz Josef pentru prima oară va călca pe teritoriul Romînieĭ. Inspectînd armata, are să aĭbă atuncĭ ocaziunea de a cunoaşte maĭ de aproape pe veciniĭ imperiuluĭ săŭ, pe aliaţiĭ de arme aĭ Austro-Ungarieĭ.

Romînul, care de felul săŭ a fost tot-d'a-una ospitalier, nu se va da desigur înapoĭ de a primi cu onorurile cuvenite pe bătrînul împărat.

Strălucita primire ce i se va face, va fi însă maĭ mult la adresa personală a împăratuluĭ Franz Josef, de cît la titlul săŭ de împărat şi rege Austro-Ungar.

Monarch model

In afară de credinţele noastre republicane şi socialiste, împăratul Franz-Josef, ca persoană şi împărat, s'a bucurat tot-d'a-una de simpatiile Romînilor, căcĭ prin blîndeţa caracteruluĭ săŭ şi ĭubirea pentru progres şi libertate el a fost şi este modelul monarchilor modernĭ.

Bucurie parţială

Venirea unuĭ ast-fel de monarch în Romînia, abstracţiune făcînd de importanţa politică a acesteĭ vizite, nu poate de cît să ne bucure pe toţĭ; dar, din nenorocire, bucuria noastră nu poate fi de cît parţială, căcĭ în persoana împăratuluĭ Franz-Josef trebuĭe să vedem şi pe regele Ungurilor, adică pe stăpînul acelora carĭ nu cruţa nicĭ un mijloc pentru a persecuta pe fraţiĭ noştri de dincolo şi a distruge orĭ-ce urmă a naţiuneĭ romîne din Ungaria.

Ce îşĭ vor zice Romîniĭ?

Fie-ce Romîn, salutînd cu respect pe venerabilul împărat, îşĭ va aduce însă aminte de mizeriile ce Romîniĭ din Transilvania îndură de la Maghĭarĭ şi, în loc de entuziazm, împăratul Franz-Josef va găsi în Romînia tristeţă şi poate chĭar ură.

Suferinţele fraţilor noştri din Transilvania ne dor prea mult, pentru ca respectul ce avem pentru împăratul Austrieĭ, să ne facă a uĭta că el e în acelaş timp şi regele Ungarieĭ.

M. G. V.

Umilirea Romînieĭ

Congresul interparlamentar. — Tratările. — Neîncrederea D-luĭ Banffy — Umilinţa. D. Sturdza angajat.

Congresul interparlamentar

La congresul interparlamentar din Bruxelles, hotărîndu-se ţinerea unuĭ ast-fel de congres şi la Pesta, D. V. Urechiă a protestat, declarînd că nu va lua parte la un congres ţinut în capitala Ungarieĭ.

Această hotărîre a delegatuluĭ Romînieĭ displăcea foarte mult Ungurilor, carĭ voĭaŭ cu orĭ-ce preţ ca Romînia să ĭa parte în mod oficial la congresul interparlamentar din Pesta, **ceea ce ar fi o puternică lovitură pentru agitaţiunile Romînilor contra Ungarieĭ.**

Tratările

In acest scop s'aŭ început de vre o cîte-va săptămînĭ tratărĭ între guvernul din Pesta şi cel din Bucureştĭ. Ministrul-preşedinte ungar, Banffy, a cerut D-luĭ Sturdza **ca să se angageze, că Romînia va lua parte oficială la congresul din Pesta şi că va trimite acolo din partea Romînieĭ ca delegaţĭ maĭ mulţĭ deputaţĭ şi senatorĭ.**

D. Sturdza a acceptat propunerea ministruluĭ maghĭar şi a autorizat pe reprezentantul Romînieĭ din Pesta să remită în mod oficial, **dar verbal,** *angajamentul guvernuluĭ romîn că Romînia va azista în mod oficial la congres.*

Neîncrederea D-luĭ Banffy

Zilele trecute, D. Alex. Balş, consulul nostru la Pesta, fiind primit de ministrul Banffy, a transmis acestuĭa **verbal** *declaraţiunea D-luĭ Sturdza. Dar ministrul Banffy,* **nemulţumit cu un angajament verbal,** *răspunse D-luĭ Balş că ĭa notă de această declaraţiune a D-luĭ Sturdza,* **dar că voind să fie maĭ sigur, va trata chestiunea direct cu D. Sturdza.**

Umilinţa

Intr'adevăr, deputatul maghĭar Pazmandy a şi fost însărcinat de guvernul din Pesta ca să plece la Bucureştĭ şi să roage pe D. Sturdza ca să răspundă **printr'o notă oficială la invitaţiunea guvernuluĭ maghĭar, angajîndu-se în scris să ĭa parte la congres.**

Sturdza s'a angajat

D. Sturdza, plecind însă în străinătate, delegatul ungar Pazmandy n'a maĭ venit la Bucureştĭ, ci s'a întîlnit cu D. Sturdza la Pesta, unde **premierul romîn s'a angajat oficial şi în scris, căcĭ verbal D. Banffy nu vroĭa să-l creadă, — că Romînia va lua parte în mod oficial la congresul interparlamentar din Pesta.**

Orĭ-ce comentariĭ sînt, credem, de prisos faţă cu această nouă umilinţă, la care e supusă Romînia, prin nevrednicia primuluĭ eĭ ministru.

Diplom.

SATIRA POLITICA

Porciĭ în diplomaţie

Cine ar fi crezut că cele maĭ marĭ succese în diplomaţie le aŭ în ziua de astă-zĭ porciĭ.

Ziarele streine ne aduc ştirea că, de unde pînă acum Sîrbiĭ eraŭ rusofilĭ şi vrăjmaşĭ de moarte aĭ Austro-Ungarieĭ, de o dată aŭ devenit entuziaştĭ pentru monarhia Austro-Maghĭară.

Şi acest reviriment se datoreşte faptuluĭ că Unguriĭ aŭ deschis graniţele lor pentru porciĭ sîrbeştĭ.

De unde rezultă că porciĭ aŭ făcut pentru bunele raporturĭ dintre Austriacĭ şi Sîrbĭ, maĭ mult de cît aŭ putut face toţĭ diplomaţiĭ.

Dacă porciĭ aŭ asemenea talente extra-ordinare, eŭ propun ca să se numească un porc în locul D-luĭ Sturdza. Atuncĭ ar fi în avantagiul ţăreĭ, căcĭ, cum porciĭ sînt foarte obraznicĭ din naturelul lor, dînşiĭ n'ar face scuze streinuluĭ şi nicĭ nu s'ar umili faţă de contele Goluchovsky,

Vax.

O prăvălie literară

Reclama. — Observaţiunĭ. — Scriitoriĭ şi răvăşariĭ.

Nu vroĭ să vorbesc de prăvălia literară, deschisă de vre-un X, „eminent critic“, d'impreună cu „lăudaţiĭ şi talentaţiĭ săĭ artiştĭ“. Nu, nu despre o asemenea prăvălie vreaŭ să vă vorbesc, căcĭ ea n'ar fi unica şi n'ar fi nicĭ prima nicĭ ultima de felul eĭ, în ţara noastră. Prăvăliile şi găştile literare de acest fel abundă la noĭ şi cresc, ca şi cĭupercile după ploaĭe, ca şi cartofiĭ pe cîmpiile nisipoase ale provincieĭ Brandenburg.

Vroĭ să vă vorbesc însă de o adevărată prăvălie literară fără pretenţiĭ literare, şi aşa ceva veţĭ recunoaşte că se găseşte cam rar în bine-cuvîntata noastră ţară. Am zis „fără pretenţiĭ literare“, căcĭ pretenţiĭ are şi această prăvălie, ca toate prăvăliile, de altmintrelea. Ea are pretenţia de a furniza marfă corectă, originală şi de gust; are pretenţia de a atrage o numeroasă clientelă şi—culmea— pretinde de la public ca să plătească marfa „literară“. Să sperăm că noua marfă va avea maĭ mult noroc de cît aceea care zace astă-zĭ prin rafturile diferiţilor noştri librarĭ-editorĭ.

Reclama

După cum am zis decĭ, o prăvălie literară nouă-nouţă s'a deschis; această deschidere însemnează un eveniment important în istoria comerţuluĭ romîn, un eveniment şi maĭ important în dezvoltarea literatureĭ noastre, căcĭ poate această nouă prăvălie va atrage mulţĭ „artiştĭ“ şi va angaja forţele acestora, aşa în cît poate ar fi un debuşeŭ pentru o mulţime de talente necunoscute.

Dar mă veţĭ întreba: de unde ştiĭ că s'a deschis o nouă prăvălie literară? Unde este ea? Ce vinde? Răspunsul vi-l dă următoarea reclamă pe care am primit-o spre publicare în ziarul nostru (ceea ce cu această ocaziune şi facem):

AVIS

„Vre-o cîţĭ-va tinerĭ aŭ deschis un bĭuroŭ în care se efectuĭează după comandă: Poĭeziĭ şi Dedicaţiĭ în versurĭ, Scrisorĭ de dragoste, Epigrame şi Epitafurĭ, Acrostichurĭ, Reclame; Scrisorĭ de toate nuanţele: Bilete de invitaţie, de felicitare, de condoleanţe, de recomandare, etc., etc.; Prefeţe, Poĭeziĭ naţionale, patriotice şi de ocaziĭ; Discursurĭ: funebre, pentru nunţĭ, banchete şi pentru orĭ-ce ocaziĭ, etc., etc., etc.

Bĭuroul e pe cheĭul Dîmboviţeĭ, No. 76“.

Observaţiunĭ

Proprietariĭ saŭ dirigenţiĭ acesteĭ prăvălĭĭ nu par a fi tocmaĭ exercitaţĭ în ale comerţuluĭ, căcĭ de alt-fel nu ar fi întîrziat de a ne trimite un preţ curent la care să fi alăturat şi un prospect cu condiţiunile de plată. Cît costă o poĭezie, de nuntă saŭ de cumetrie, de logodnă saŭ de moarte! Cît costă un epitaf şi cît o dedicaţie, ambele în versurĭ, cît costă acelaş lucru în obicĭnuita proză! Cît costă un toast saŭ un discurs funebru! Şi de ce n'aţĭ spus, D-lor proprietarĭ saŭ dirigenţĭ aĭ prăvălieĭ literare, cît costă un discurs naţional, D-lor, un discurs naţional! Acesta-ĭ un lucru care interesează pe atîţĭa. Şi dacă aţĭ fi fost maĭ întreprinzătorĭ, puteaţĭ voĭ oare trece cu vederea articolul cel maĭ căutat: discursurĭ pentru Cameră şi Senat şi maĭ ales discursurĭ pentru alegerĭ, etc., etc.?

Dar condiţiunile de plată? Se plăteşte „pre“ saŭ postnumerando, pentru lucrările comandate în prăvălie, se daŭ saŭ nu fără banĭ, se fac afacerĭ pe termen, se acordă rabat acelor ce comandă maĭ multe mărfurĭ odată, etc., etc.? Se garantează originalitatea saŭ nu, se întrebuinţează un termen lung saŭ scurt pentru executarea comandelor, se acordă remiză acelor carĭ recomandă clienţĭ, etc., etc.?

Dar chestia cea maĭ principală nu e menţionată: Cum se plătesc lucrătoriĭ carĭ execută comenzile?—cu bucata saŭ cu ziua? Carĭ sînt condiţiunile de muncă şi alte multe detaliĭ carĭ interesează probabil grozav de mult pe literaţiĭ noştri?

Scriitoriĭ şi răvăşariĭ

Duceţi-vă prin mahalalele oraşelor şi căutaţĭ să vă iniţiaţĭ în obiceĭurile şi moravurile lor. Veţĭ vedea că în fie-ce mahala există cîte un băĭat de şcoală saŭ un om în vîrstă, carĭ nu trăĭesc din alt ceva de cît din gologaniĭ adunaţĭ de pe la oameniĭ carĭ vin să le scrie scrisorĭ.

Baba Ileanca vine ca să-ĭ scrie o scrisoare la fecĭorul eĭ, care e în garnizonă în oraşul vecin X., şi poznaşa Marioară vine ca să scrie aceluĭaşĭ soldat, dar cu totul alt soĭ de scrisoare. E mişcător să vezĭ pe o bătrînă a căreĭa faţă poartă urmele grijelor şi ale vremeĭ, cum deznoadă capătul batisteĭ şi scoţînd gologanul, zice: „Da scrie-ĭ aşa una, cum ştiĭ D-ta. Şi spune-ĭ că sînt supărată fiind-că nu-mĭ scrie, şi că mi-ĭ dor de el şi că doresc să-l văd, şi dă-ĭ complimente, şi-l sărut, şi... şi... ştiĭ D-ta cum să-ĭ scriĭ, una colea, că ţi-o ajuta Dumnezeŭ.“ Ce frumoasă însă e priveliştea, cînd fata tînără şi frumoasă ca un bobocel de trandafir, învîrtind basmaua cu fluturĭ în mînă şi roşind spune: „Şi scrie-ĭ că sînt mînioasă că n'a venit, şi că-l doresc, şi că-ĭ daŭ complimente, şi că-l. . . eĭ, ştiĭ D-ta cum.“

Dar nicĭ scenele umoristice nu lipsesc maĭ ales atuncĭ cînd se găseşte cîte o mahalagĭoaică maĭ poleită, care găseşte că răvăşarul n'a priceput tocmaĭ ce vroĭa să spună dînsa

şi atuncĭ să auzĭ explicaţiĭ cu cuvinte „radicale“, carĭ curg ploaĭe, şi să vezĭ satisfacţia jupîneseĭ cînd vede că răvăşarul îĭ dă dreptate şi îĭ face scrisoarea pe plac.

Mĭ-am adus aminte de scriitorĭ şi răvăşarĭ, cu ocazia prăvălieĭ literare, pentru că aceasta e menită a le şterpeli acestora clientela.

Gal.

IMPRESIUNI & PALAVRE

La ţară

...Şi pe cînd lumea se zbătea în iţele afacerilor publice şi a balamuculuĭ ghenadist, sub-scrisul şi-a luat o zi de vacanţă şi s'a dus în mijlocul cîmpuluĭ, departe-departe, pe malul Siretuluĭ.

E un cer senin de-asupra, e o răcoreală bine-făcătoare, e o tăcere grandioasă, care îmĭ aduc aminte de minunatele povestirĭ şi descrierĭ ale luĭ Turghenief în *Naraţiunile unuĭ vînător*. E tot acelaş cer ca al Ukranieĭ, e tot aceeaş splendoare, e tot aceeaş lume liniştită, care trăieşte şi moare fără emoţiunĭ. De o parte se văd Carpaţiĭ, de altă parte sînt dealurile carĭ despart valea Siretuluĭ de valea Prutuluĭ şi peste acel deal pare că gîndul mă transportă într'un oraş în care m'am născut, în care am crescut, în care am devenit om, în care am iubit şi am fost iubit. Spre Nord-Răsărit este Iaşul şi în acest moment de linişte şi de uĭtare a mizeriilor vĭeţeĭ, din noŭ devin maĭ bun, maĭ sentimental, maĭ patetic şi îmĭ aduc aminte de tot ce am lăsat în urmă.

. . . .

A fost un moment numaĭ, o clipă trecătoare. Revino-ţĭ în fire, lasă-te de mofturĭ, fiĭ om în toată firea, adu-ţĭ aminte că *vivere est militari* şi în lupta pentru vĭaţă, lasă morţiĭ cu morţiĭ, fiĭ cinic şi sarcastic, rîzĭ de tine ca şi de alţiĭ, triumfător trecĭ, de poţĭ, peste hoĭturile duşmanilor învinşĭ şi nu îţĭ maĭ aduce aminte de fleacurile uneĭ vĭeţĭ trecute în care eraĭ bun cu ticăloşiĭ, afabil cu mojiciĭ, încrezător cu scepticiĭ, darnic cu nerecunoscătoriĭ.

Şi acum mă întreb, ce aţĭ înţeles din toate acestea? Că a fost un moment de slăbiciune şi, ceea ce este maĭ trist pentru mine, de seriozitate.

Eĭ bine, nu, nu, de o mie de orĭ nu, trebuĭe să devin din noŭ băĭatul vesel de altă-dată şi cred că nicĭ eŭ nu voĭ pĭerde, nicĭ D-voastră, cititoriĭ şi cetitoarele mele.

Chiţibuş.

Din Bîrlad

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Malaxitele noastre

Bîrladul, urbe eminamente liberală,—lucru susţinut chĭar de D. ministru Palladi—trebuĭa fatal să nu se lase maĭ pe jos de alte oraşe şi să-şĭ aĭbă şĭ el malaxista luĭ.

Sistemul, atît de nenorocit pentru ţară, practicat cu atîta succes şi neruşinare de liberalĭ, ca orĭ ce funcţionar, sus saŭ jos pus pe treapta erarchieĭ administrative, să se îmbogăţească prin orĭ-ce mijloace—nelegale maĭ ales—ne arată că totul e deja putred în eĭ şi e logic ca oameniĭ cinstiţĭ, carĭ se interesează de binele obşteĭ, să fie alarmaţĭ de atîta destrăbălare generală.

Perceptorul *Gheorghiade*, cel cu pungăşiile de la accize, şi-a găsit fervenţĭ imitatorĭ în douĭ din subalterniĭ săĭ: cumnatu-săŭ *G. Neacşu* şi un alt coleg al săŭ *Popoiŭ*.

Aceştia eraŭ puşĭ de Comună pe lîngă fabricile de făină din localitate, pentru perceperea taxelor maximale pentru făina ĭeşită din fabrică.

Dar numărul de sacĭ ĭeşiţĭ cînd trebuĭa înregistrat, se înjumătăţea, ĭar prisosul de banĭ trecea în punga cinstiţilor funcţionarĭ aşa că într'un timp relativ scurt, Comuna a fost frustrată de aceştĭ douĭ indivizĭ cu frumuşica sumă de 10.000 de leĭ.

Popoiŭ a fost imediat depus şi *Neacşu* dispărut din oraş, graţie nedibācieĭ sale saŭ a dibācieĭ agenţilor poliţieĭ, a fost prins a doua zi şi trimis să-ĭ ţie de urît sărmanuluĭ săŭ cumnat Gheorghiade.

La interogator, Popoiŭ a declarat ca părtaş pe Mendelsohn, comptabil al fabriceĭ I. Manoliŭ, în contra căruĭa s'a lansat imediat un mandat de arestare.

Ancheta continuă.

Preoţĭ cămătarĭ

Ţin ca o datorie sfîntă să vă recomand pe douĭ sfinţĭ părinţĭ, carĭ ca bunĭ păstorĭ aĭ oiţelor din staulul Domnuluĭ, şi-aŭ pus în gînd, ca pe lîngă sprijinul moral, să maĭ dea credincĭoşilor şi pe cel material.

Văzînd trista poziţiune în care se găsesc miciĭ funcţionarĭ de la tribunal şi de la casierie, eĭ îĭ împrumută cu cîţĭ-va zecĭ de leĭ, luînd de altmintrelea procente *destul de mŏdeste*, cel mult 6 la sută pe lună; dar ce are a face!... cînd ajuţĭ pe un creştin în vremurĭ de restrişte, trebuĭe să aĭ un cîştig bun.

Numele prea-cuvioşilor cămătarĭ, carĭ, prin abilitatea lor în daraverĭ, aŭ ruşinat chĭar pe percĭunaţiĭ lor colegĭ de cea maĭ rea speţă, e întru fericita lor pomenire: SS. LL. *Blănariŭ* şi *Athanasiu*.

Să-ĭ maĭ recomand luĭ Parthenie, cred că nu-ĭ nevoĭe. I-o fi cunoscînd el în de ajuns, căcĭ nu de geaba's partizaniĭ luĭ ceĭ maĭ aprinşĭ în oraşul nostru.

Se şi potriveşte: şeful: spărgător ordinar de lacăte; subalterniĭ: pungaşiĭ şi jefuitoriĭ claselor sărace.

Şi să te maĭ mirĭ că oameniĭ se dezgustă din ce în ce maĭ mult de biserică, că numărul credincĭoşilor se micşorează pe fie-ce zi, cînd adevărurile sfinte sînt propagate de gurile scîrboase şi dezgustătoare ale acestor mişeĭ mîrşavĭ, plinĭ de păcate, carĭ sug, cu o răutate de bestie, pînă şi ultima picătură de sînge din sărmanul funcţionar, pe care mizeria l-a aruncat în ghĭarele acestor vampirĭ.

In curînd altele nouĭ, căcĭ sînt multe păcate în sarcina lor.

Economiĭ budgetare

Liberaliĭ ne-aŭ promis în opoziţie că vor face economiĭ şi s'aŭ ţinut de cuvînt—cel puţin ceĭ de la noĭ — şi aŭ făcut economiĭ marĭ, pe spinarea săracilor — bine înţeles.

Aşa, între altele, aŭ redus lefurile gardiştilor de stradă de la 50 la 40 de leĭ pe lună şi cu aşa leafă se înţelege uşor ce traiŭ de belşug pot duce sărmaniĭ oamenĭ.

Dar în acelaş timp primarul Vidra şi cele două ajutoare ale sale şi-aŭ mărit leafa pentru primar cu 200 leĭ lunar şi pentru ajutoare cu cîte 100 de leĭ. Adevărată economie burghezească.

Falşitatea corespondenţelor „Lumeĭ Nouă“.

Acum cîte-va zile, un domn *Cobuz* trimite o corespondenţă la *Lumea Nouă*, în care cu o obrăznicie şi neruşinare caracteristică ciracilor luĭ Nădejde, insultă în modul cel maĭ trivial pe D. Adam Ionescu, poliţaiul oraşuluĭ nostru.

Intre altele îl acuză că ar fi prea molatec faţă cu subalterniĭ săĭ şi părtaş al cruzimilor lor.

Lucrul e cît se poate de falş căcĭ acuma nu se maĭ aude de loc de cruzimile atît de repetate sub regimul luĭ Chiricuţă.

D. Ionescu, bucurîndu-se de stima şi simpatia concetăţenilor săĭ, e un om de o cinste ireproşabilă şi mă miră mult cum se face că un ast-fel de om s'a rătăcit în rîndurile liberalilor.

Cît priveşte pe zbirul *Butunoiŭ*, el nu s'a schimbat. E tot crud ca o bestie, căcĭ nu de geaba şi-a făcut educaţia la nenorocita şcoală a luĭ Chiricuţă.

Sperăm că noul poliţaiŭ va şti să-l îndepărteze cît de curînd, spre deplina satisfacţie a Bîrlădenilor.

Diverse

In noaptea de 2 Iulie, nişte hoţĭ introducîndu-se în prăvălia comisionaruluĭ *Razehower* aŭ spart cassa şi aŭ furat 5000 de leĭ.

Cu toate cercetările făcute, nu s'a putut da de urma făptaşilor, dar probabil că nu se va găsi nicĭ un făptaş, căcĭ se zvoneşte că ar fi o simplă înscenare a luĭ Razehower, care ar avea de făcut nişte plăţĭ zilele aceste. Nu se ştie nimic sigur.

Mordax.

4 Iulie, 1896.

Revoluţia armenească

LONDRA, 8 Iulie.—*Camera lorzilor*.—Lord Salisbury declară că nu ştie dacă în momentul cînd vorbeşte s'ar fi primit informaţiunĭ la ministerul afacerilor străine în privinţa recentuluĭ omor a 400 de creştinĭ în împrejurimile luĭ Karput şi asupra ultimelor evenimente din Van. Ministerul condamnă publicarea unor asemenea măcelurĭ carĭ înspăĭmîntă populaţiunile şi seamănă discordie între creştinĭ şi mahometanĭ.

Camera comunelor. — D. Curzon anunţă că Poarta a declarat că acuzaţiunile în contra guvernatoruluĭ din Diarbekir sînt neîntemeĭate; acesta nu va fi revocat.

Jafurile şi măcelurile de la Eguine şi din Armenia nu sînt confirmute în mod oficial. La Aintab, purtarea autorităţilor turceştĭ pare că produce nesiguranţă şi nelinişte.

Noul minister italian

ROMA, 8 Iulie.— *Agenţia Ştefani* zice că regele a semnat azĭ decretul, numind pe D. Visconti Venosta ministru al afacerilor străine.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 3 Iulie, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.750.7
Temperatura aeruluĭ.	C° 25.8
Vîntul slab de la NW	
Starea ceruluĭ: puţin noros.	
Temperatura maximă de erĭ	28°
» minimă de azĭ	13°
Temperatura a variat la noĭ între 31° şi 6°.	

Erĭ, timp frumos şi cald; noaptea, răcoare. A ploua în cîte-va localităţĭ din Moldova, Dobrogea şi Muntenia, la Mărăşeştĭ a fost şi puţină grindină. Temperatura a crescut puţin pretutindenĭ, ĭar barometrul a rămas aproape staţionar.

Astă-zĭ senin, liniştit şi cald.

CRONICA

Adevărurile „Voinţeĭ“

Recunosc că *Voinţa Naţională* are drept să dea cîte şapte dezminţirĭ pe zi tuturor celor-l'alte ziare, maĭ întîĭ fiind că e destul de mare cearşaful şi a. douilea fiind că e singurul organ care dă ştirĭ absolut exacte cititorilor săĭ în număr de cincĭspre-zece şi jumătate, socotind şi pe D. general Budişteanu.

Iată ce citesc în *Voinţa* de Sîmbătă:

După informaţiile positive ce avem, D. Tr. Djuvara a fost primit de M. S. Sultanul. Ceva maĭ mult, de astă dată trimesul M. S. regeluĭ a fost primit de M. S. Sultanul mult maĭ repede de cît se obicĭnueşte în asemenea ocaziunĭ, ceea-ce e foarte măgulitor pentru ţara noastră.

Nu ştiŭ de ce o fi foarte măgulitor pentru ţara noastră faptul că Sultanul s'a repezit la D. Tr. Djuvara ca să l... primească alt-fel de cît se obicĭnueşte în «asemenea ocaziunĭ»;—dar după asta aflu că D. Exarcu a renunţat definitiv de a maĭ stărui să fie trimis D-sa la Sultanul.

Bac.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

Canaliile de la Bacăŭ

Pentru ca cititoriĭ noştri să poată cunoaşte de aproape cine este mizerabilul Rey, care împreună cu banditul Talianu şi Cozner aŭ avut îndrăzneala să mă atace Sîmbătă la Bacăŭ, sub protecţia murdară a secătureĭ de prefect Jean Lecca şi a poliţieĭ, le voiŭ comunica o parte din antecedentele luĭ, toate consemnate la judecătoria de pace şi la tribunalul din Bacăŭ.

*

Rey e un bătăuş cunoscut în Bacăŭ. Scandalurile pe carĭ le-a făcut şi le face zilnic, în acel oraş, escrocheriile şi pungăşiile luĭ, aŭ înspăimîntat o întreagă lume.

Incă de pe cînd se afla în Cernăuţĭ, s'a remarcat prin salbăteciile sale. A bătut pe un profesor atît de răŭ, în cît tribunalul de acolo l-a condamnat la un an închisoare.

A fost comisar în Bacăŭ. In această calitate a săvîrşit scandalurĭ şi murdăriĭ revoltătoare.

Pentru că a bătut pe un anume Bareţ, tribunalul din Bacăŭ l-a condamnat la un an închisoare corecţională.

Abĭa a putut scăpa la Curtea de Apel din Iaşĭ prin intervenţia fraţilor Lecca,—carĭ îl aŭ ca bătăuş de alegerĭ la Bacăŭ.

*

Dosarele judecătorieĭ de pace din Bacăŭ sînt pline de afacerile scandaloase ale acestuĭ nemernic.

M'am dus în persoană atît la judecătoria de pace cît şi la tribunal şi am constatat din dosarul No. 1318 din 6 Maiŭ 1894, că individul acesta e condamnat la 15 zile închisoare corecţională şi 30 leĭ despăgubirĭ civile pentru bătaĭa luĭ Teodor Vizitiul.

Certificatele D-rilor Dumbrăveanu, Baroni, Ilariu şi Mancas arătaŭ cît de răŭ a fost bătută această victimă de către canalia Rey.

In dosarul No. 2017 din 30 Iunie 1894, de asemenea se poate vedea că Rey a fost condamnat la 5 leĭ amendă pentru bătaĭa luĭ Sămsen Cotigaru.

*

La tribunal am găsit dosarul 1219 din 15 Iunie 1893, din coprinderea căruĭa rezultă că Rey a fost implicat într'o afacere de şantagiŭ şi escrocherie foarte îndrăzneaţă.

Fiind înscris în 1892 pe tabelele de recensămînt, a prezentat consiliuluĭ de revizie un certificat falş, pentru a dovedi că e fiŭ de văduvă şi cel maĭ în vîrstă, pentru a putea scăpa de armată.

S'a dovedit că tatăl săŭ trăieşte şi că e dirigintete oficiuluĭ poştal dintr'o comună rurală Cupca din Austro Ungaria.

Curtea de Apel din Iaşĭ, întrunindu-se în persoana D-lor G. Bosie, preşedinte, N. Volenti, D. Sofian, consilierĭ, din examinarea tutulor actelor de procedură penală, a tras concluzia că Rey, prin mijloace viclene, a indus în eroare consiliul de revizie, sustrăgîndu-se de la serviciul armateĭ, fapt prevăzut de art. 85 din legea recrutăreĭ.

Tribunalul, în şedinţa de la 4 Februarie 1894, a condamnat pe Rey la 2 lunĭ închisoare.

Afacerea a ţinut maĭ bine de un an şi s'a sfîrşit prin reformarea sentinţeĭ, după intervenţia fraţilor Lecca.

*

Dosarul No. 2890, tot al tribunaluluĭ de Bacăŭ, arată că la 5 August, 1894, Rey a fost condamnat la un an închisoare corecţională şi 50 leĭ amendă pentru că a bătut pe Herescu Iosif, Moise Masleat, etc., etc.

*

Trinitatea Rey-Talianu-Cozner e tot ce are Bacăul maĭ murdar şi maĭ mizerabil. Nicĭ unul din eĭ n'aŭ vr'o ocupaţie cinstită în Bacaŭ, nicĭ vr'un venit personal cunoscut.

Cu toate acestea, eĭ desfăşră un lux uĭmitor în Bacăŭ, nopţĭ întregĭ se ţin de beţiĭ şi scandalurĭ, şi o întreagă populaţie se întreabă cu mirare: de unde aŭ aceştĭ pungaşĭ atîtea parale?

Răspunsul e uşor de dat:

Jean Lecca, care a răspîndit teroarea în Băcăŭ, de cînd e prefect, are nevoie de aceştĭ treĭ bătăuşĭ, carĭ să-l ajute în săvîrşirea mişeliilor sale. Spre acest scop fondurile secrete ale *administraţieĭ* şi *poliţieĭ* servesc ca să întreţină pe cele treĭ canaliĭ pomenite maĭ sus.

Vespasian I. Pella.

Am anunţat acum cît-va timp că Unguriĭ spre a face dificultăţĭ exportuluĭ pe care-l facem în Ungaria, aŭ luat măsura ca certificatele pentru export să fie traduse în limba maghĭară.

Guvernul, văzînd că această măsură loveşte simţitor în comercĭul nostru, de oare-ce prea puţinĭ din exportatoriĭ noştri ştiŭ ungureşte, a intervenit pe lîngă guvernul din Pesta, cerînd ca certificatele să fie traduse în limba franceză.

Guvernul unguresc însă, a refuzat categoric.

Furtul de la Finance

In afacerea furtuluĭ de 71.000 leĭ, aŭ fost chemaţĭ erĭ la cabinetul No. 2 al judecătoruluĭ de instrucţie maĭ mulţĭ funcţionarĭ de la casieria centrală. Se crede că se vor maĭ face şi alte arestărĭ, afară de cele două de pînă acum făcute în persoana uşierilor.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 6 Iulie (18 Iulie) 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100 5/8	Dacia-România	—
5% » (92—93)	99 1/2	Naţionala	—
5% » am.	99 1/2	Patria	—
6% Obl. rur.	101 1/8	Construcţiĭ	—
Pensiunĭ	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95 1/4	Londra	25.23 3/4 22 1/2
5% » (1890)	96	Paris	100.30.25
5% Fonc. rur.	91 3/4	Viena	211. 1/8 10 3/8
5% » urb.	88 1/4	Berlin	123.65.60
5% » »	—	Belgia	99.
5% » » Iaşi	82	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	64
Banca Naţ.	—	» C. dep.	5 1/2

Sălbăteciĭ poliţieneştĭ

Săptămîna trecută, localul uneĭ comisiĭ din Ploĭeştĭ a fost teatrul uneĭ barbariĭ îngrozitoare.

Comisarul Mărunţeanu a bătut în chipul cel maĭ sălbatec pe douĭ nenorociţĭ băieţĭ, unul servitor la cîrcĭmarul Negulescu, ĭar altul de meserie cismar, fiind bănuiţĭ într'un furt.

Una din victime, anume Constantinescu, care e cismar şi care are femeĭe şi copiĭ a fost atît de crunt bătut, în cît din această cauză zace şi astă-zĭ în spitalul comunal.

Corpul nenorocituluĭ e cu desavîrşire sîngerînd din pricina loviturilor ce i s'aŭ aplicat cu vîna de boŭ, timp de maĭ multe ore.

Deşi faptul a fost denunţat atît prefectuluĭ cît şi procuroruluĭ, totuşĭ zbirul Mărunţeanu continuă încă să funcţioneze, sfidînd ast-fel legile şi opinia publică.

In privinţa ataculuĭ mişelesc, pe care colegiĭ noştri l-aŭ suferit la Bacăŭ, maĭ aflăm următoarele:

Pe cînd ceata bandiţilor, compusă din Talienĭ şi Coznerĭ, stătea pregătită în faţa hoteluluĭ, aşteptînd momentul favorabil ca să atace, D. Jean Lecca, prefectul de Bacaŭ, se plimba prin sala palatuluĭ administrativ, aşteptînd rezultatul atentatuluĭ mişelesc.

Afară de aceasta, poliţia primise ordin ca în cazul cînd colegiĭ noştri, rezistînd ataculuĭ, agresiunea ar lua proporţiĭ, să nu intervină până ce bandiţiĭ nu-şĭ vor îndeplini infama misiune.

Calmul şi prudenţa colegilor noştri însă, aŭ nimicit toate planurile mizerabililor.

Lucrările pentru construirea atelierelor căilor ferate la Iaşĭ aŭ început.

Comisiunea pentru nivelarea terenuluĭ s'a dus deja de treĭ zile la Frumoasa, pentru acest sfîrşit.

De la 1—15 Septembrie anul curent, va avea loc la Berlin o expoziţie internaţională, care va cuprinde patru clase, şi anume: industria textilă, industria vestmintelor, industria de artă şi diverse industriĭ. La această expoziţie a fost invitată şi România.

D. San-Marin, directorul poliţieĭ Capitaleĭ, în urma prindereĭ luĭ Haralambie Gheorghiu, a dat ordine speciale tuturor agenţilor de a urmări de aproape pe toţĭ străiniĭ suspecţĭ carĭ vin aicĭ de prin Bulgaria şi Turcia.

Directorul poliţieĭ a maĭ luat apoĭ oare-carĭ măsurĭ cu privire la antreprenoriĭ bĭurourilor de plasare, carĭ, cu intenţiune saŭ din cauza prea mareĭ uşurinţĭ, se fac intermediariĭ traficanţilor de specia luĭ Gheorghiu.

Afacerea acestuĭa se instruĭeşte de D. judecător de instrucţie Săvescu.

Procesul Ligeĭ

Astă-zĭ a venit înaintea judecătorieĭ de pace din Roşu, îndrăzneţul şi scandalosul proces, intentat de D. Perieţeanu-Buzăŭ comitetuluĭ central actual al Ligeĭ culturale.

Aŭ răspuns la apelul nominal din partea reclamantuluĭ, D. avocat colonel Şoimescu, ĭar din partda Ligeĭ, D. avocat I. L. Vişan, reprezentînd pe D. M. Vlădescu.

Din cauza lipseĭ de procedură, judecătoria a amînat judecata acestuĭ proces pe ziua de 22 Iulie, cînd reclamantul va cita din noŭ întregul comitet.

După informaţiile ce avem, credem că

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

12

PRIMEJDIE DE MOARTE

VII

Viaţă nouă

A doua zi, Tarras citea în ziar că o femeĭe cuviincĭos îmbrăcată încercase să se sinucidă, intrînd cu sînge rece în Tamisa, pe lîngă Greenwich.

In coloana tribunalelor citi următoarele:

«O femeĭe tînără a fost adusă înaintea tribunaluluĭ de poliţie, învinovăţită de tentativă de sinucidere. Actul de acuzare arată că numele, vîrsta, etc. sînt necunoscute, arestata refuzînd cu îndărătnicie să răspundă la aceste întrebărĭ şi nerostind absolut nicĭ un cuvînt de la arestarea eĭ.

«Singurul indiciu al naţionalităţeĭ sale e un inel bărbătesc de fier care s'a găsit la gîtul săŭ. Acest inel fiind prezintat magistratuluĭ, acesta a constatat că inscripţiunea de pe dînsul era în ruseşte şi însemna:— «Viaţa mea e a ta»— Adresîndu-se arestateĭ în această limbă, î-a făcut maĭ multe întrebărĭ fără nicĭ un rezultat; totuşĭ ea a apucat inelul cu manifestaţiĭ violente de bucurie, cînd î-a fost dat de către magistrat.

«Inspectorul de poliţie a depus că această tînără femeĭe fusese văzută de la postul de poliţie intrînd în apă. O barcă de scăpare a fost trimisă numaĭ de cît, dar cînd a izbutit să o scoată din rîŭ, arestata era fără cunoştinţă.

«Iată semnalmentele eĭ, pentru cazul cînd ar avea prietenĭ dispuşĭ să o reclame: Talia înaltă, vîrsta; aproape două-zecĭ şi unu de anĭ; părul castaniŭ închis; sprincenele şi geneĭe de aceeaş culoare, dar maĭ închisă; ochiĭ negri, faţa prelungă, neregulată, se văd urmele suferinţeĭ şi ale mizerieĭ. E îmbrăcată cu o rochie de lînă cenuşie, bună dar prea mare pentru corpul eĭ slab; ghetele cu tocurĭ nalte sînt de asemenĭ prea marĭ; n'are nicĭ un giuvaer, afară de inelul de care e vorba.»

Tarras veni numaĭ de cît şi-mĭ închipuesc astă-zĭ cu cîtă grăbire a venit, de oare-ce ştiŭ că nu pĭerdea nicĭ un moment cînd era vorba să uşureze o nenorocire.

Stăteam pe gîndurĭ, în celula mea, cu capul între mîinĭ, cînd am auzit deschizîndu-se uşa. Fusesem de maĭ multe orĭ vizitată, întrebată, mustrată maĭ mult de cît ar fi trebuit şi de aceea nicĭ nu mă mişcaĭ, hotărîtă să sufăr şi ultima inspecţie.

Dar auziĭ aceste cuvinte:

— Ea este!

Atuncĭ săriĭ în sus, recunoscînd vocea luĭ Tarras şi tremurînd de o frică pe care n'o simţisem în faţa judecătoruluĭ care mă putea trimite la închisoare saŭ într'o casă de nebunĭ. Aşteptaĭ să intre.

— Prietenă, îmĭ zise.

Simpatia sinceră a accentuluĭ săŭ, privirea de milostivire a ochilor săŭ, îmĭ spuseseră că mă ĭertase şi cu un strigăt involuntar îĭ apucaĭ mîinile întinse spre mine.

Spuse ce-va gardianuluĭ, care după puţin preget plecă, lăsîndu-ne singurĭ.

Atuncĭ îĭ spuseĭ foarte încet luĭ Tarras:

— Ştiĭ ce am făcut?

— Tot ce vreaŭ să ştiŭ.

— Şi nu te supără?

— Aşa de puţin, în cît... dacă pot să-ţĭ fac viaţa suportabilă, mă angajez.

— Nu maĭ fac, dacă mă opreştĭ. Voĭ îndura tot, lucru hotărît! O să maĭ viĭ să mă vezĭ?

— Să te văd! Ce crezĭ că o să te las acĭ?

— Nu ştiŭ. Poţĭ să mă scoţĭ?

— E foarte lesne.

— A lăsat uşa deschisă, şi îndată ce mă voĭ afla pe stradă,....

Mă opriĭ.

Zîmbetul săŭ îmĭ arătă că nu se gîndea să mă scoată din închisoare prin mijlocul acesta.

— Nu e nevoĭe să combinĭ o ast-fel de evadare! Magistratul e om de omenie. Iĭ voĭ spune tot ce ştiŭ despre D-ta...

Se opri văzînd groaza mea în faţa acesteĭ propunerĭ.

— Nu vreĭ să-ĭ spun?

— Mi-e egal... aproape. Fă tot ce-ţĭ place, nu mă plîng. De cît judecătorul n'o să-mĭ dea drumul, de sigur. Poate unde eştĭ străin nu ştiĭ că am săvîrşit fapte pentru carĭ pot să fiŭ spînzurată în ţara asta!

— Ce! zise zîmbind din noŭ,— să spînzurĭ o copilă fiind-că a încercat să se sinucidă?

După un minut de tăcere, ziseĭ:

— Credeam că ştiĭ tot, dar se vede că încă nu ştiĭ. Credeam că se publicase afacerea prin toate ziarele şi că toată lumea vorbĭa despre dînsa. Pe urmă voĭam să ţi-o spun imediat, dar n'am îndrăznit cînd te-am văzut cu aerul acela îngrozitor.

Acuma îţĭ pot spune, fiind-că nu pot să nu mă port cinstit faţă de D-ta, care eştĭ aşa de bun pentru mine.

Dar n'aĭ să te mîniĭ pe mine, spune? Şi veĭ maĭ veni să mă vezĭ înainte de a se sfîrşi cu mine?

— Spune-mĭ curat ce însemnează toate astea, dragă prietenă, îmĭ zise.

— Te-am curăţit de ceĭ douĭ inşĭ nu în chipul cum ţi-am spus, ci cu desăvîrşire. Am stîlcit pe străin cu pĭatra şi î-am închis pe amîndoĭ în groapă, pe urmă, am dat foc pivniţeĭ.

Atuncĭ îĭ povestiĭ cu de-amănuntul ceea ce se petrecuse între descinderea luĭ cu lanţul şi întîlnirea mea cu dînsul.

Mă asculta cu o uĭmire mută, nemişcat, dar cu ochiĭ umezĭ de atîta înduĭoşare, în cît la sfîrşitul povestireĭ, căpătaĭ curagiul de a-l strînge de braţ şi a-ĭ zice:

— N'o să-ţĭ fie oroare de mine, fiind-că am săvîrşit acest fapt fără să ştiŭ că n'are să-ţĭ placă?

— Doamne fereşte! zise, strîngîndu-mă de mînă! Pentru ceea ce-aĭ făcut eŭ sînt mult maĭ răspunzător de cît D-ta şi îmĭ voiŭ lua partea mea de pedeapsă, dacă e să fim pedepsiţĭ,

Ţinîndu-mă de mînă drept afirmare a solidarităţeĭ noastre, rămase cîte va minute pe gîndurĭ.

Apoĭ îmĭ făcu vr'o cîte-va întrebărĭ în grabă şi faţa luĭ iluminîndu-se, îmĭ zise:

— Am speranţă, prietene! Un cap de mongol e prea tare ca să poată fi crăpat de izbitura uneĭ pĭetre; lampa răsturnată pe pămîntul bătăturit al pivniţeĭ boltite nu putea conţine destulă asenţă ca să ĭa foc şi rîndul de de-asupra.

Dacă ar fi ars casa, corpurilor celor douĭ mişeĭ ar fi fost descoperite şi o tragedie de felul acesteĭ povestită de ziare, aş fi aflat-o şi eŭ şi amiciĭ meĭ.

Mă duc să mă informez despre ceea ce s'a întîmplat în realitate.

Dacă ceĭ douĭ inşĭ sînt morţĭ, voĭ veni să mă constituĭ prizonier ca unul ce sînt răspunzător în parte de acest omor; dacă trăesc şi sînt bine, veĭ pleca de acĭ înainte de amiazĭ.

In tot cazul, te voĭ vedea cît de curînd.

Trăsura cu care venise îl aştepta la uşa comisariatuluĭ de poliţie.

Ajungînd pe cheŭ, prima luĭ speranţă se realiză.

«Bucuria Marinaruluĭ» era în picĭoare. Peste cîte-va minute, se afla în acelaş loc, unde cu cîte-va noptĭ maĭ nainte fusese doborît la pămînt.

Precum se aştepta, văzu pe cîrcĭumar de pe tejghea, cu braţul legat şi cu o cîrpă pe ochĭ. Deşi stropşit răŭ, dar onorabilul Putty era în viaţă.

Cînd se arătă în faţă-ĭ Tarras, cu puterea luĭ formidabilă şi aerul săŭ energic şi hotărît, Putty capătă-o milă din cele maĭ păcătoase.

— Stăpîne, nu cred că o să mă ĭeĭ la bătaĭe.

(Va urma)

SALA DE DEPEŞI

7 Iulie

ULTIMELE NOUTĂŢI AFLATE SPRE VÂNZARE

Gyp, Bijou	Leĭ 3.50
» Les Gens chis, illustré en couleurs	» 3.50
Oscar Méténier, L'amour vaincu	» 3.50
André Theuriet, Cœurs Meurtris	» 3.50
Paul Bourget, Une Idylle Tragique	» 3.50
» » Un cœur de femme	» 3.50
Paul Mahalin, Mademoiselle Monte-Christo	» 3.50
Emile Zola, Rome	» 3.50
Paul Verlaine, Chòix de Poésies	» 3.50
Teodor de Wyzewa, Ecrivains étrangers	» 3.50
Frank Barret, Peril de Mort	» 3.50
Dubut de Laforest, Angéla Bouchaud, demoiselle de Magasin	» 3.50
Henri Rochefort, Aventures de ma vie 3 vol.	» 10.50

Guides Baedeker:

Allemagne du Nord, avec 18 cartes	Leĭ 7.50
Allemagne du Sud et Autriche, avec 25 Cartes	» 7.50
Les Bords du Rhin, 44 Cartes 1896	» 7.50
Belgique et Hollande, avec 13 Cartes	» 7.50
Paris et ses Environs, avec 12 Cartes	» 7.50
Italie Septentrionale, avec 24 Cartes	» 10.—
Italie Centrale et Rome, avec 10 Cartes	» 7.50
Italie Meridionale et la Sicile,	» 7.50
Russie, aven 10 Cartes et 15 Plans	» 15.—
Suisse, avec 47 Cartes 1896	» 10.—
Londres et ses Environs.	» 7.50

Pentru Provincie să se adauge porto

pînă la această dată D. Perieţeanu-Buzăŭ, dîndu-şĭ seama de impresia penibilă ce a făcut atitudinea luĭ temerară şi naivă, îşĭ va retrage acţiunea, şi nu va da ocazie ca să i se discute ast-fel stupida şi necorecta sa activitate în timpul funcţionăreĭ fostuluĭ comitet.

Căpitanul Christescu, care a încercat a se sinucide la Galaţĭ, se află tot bolnav.

S'a constatat că în total lipseşte din casa regimentuluĭ suma de 22.000 leĭ. Baniĭ aceştia se zice că numitul ofiţer ĭ-a cheltuit cu o ovreică foarte frumoasă din acel oraş.

Comandantul şergenţilor din Brăila, anume Anastase Mavrodin, bate şi terorizează lumea fără nicĭ o sfială.

Zilele trecute, acest zbir poliţienesc a bătut într'un mod crunt pe un chelner anume Herman Vagner, pentru că acesta nu putea să-ĭ facă un serviciŭ, pe care zbirul îl pretindea.

După aceasta, victima a fost arestată în mod ilegal, fiind-că avusese curajul să protesteze în contra călăuluĭ săŭ. Parchetul n'a luat încă nicĭ o măsură.

EXTERNE

Revoluţiunea în Macedonia

Primim din Sofia următoarea telegramă:

«Revoluţiunea a izbucnit în Macedonia. Un district întreg s'a răsculat. Armatele turceştĭ aŭ dat foc la treĭ sate şi aŭ măcelărit pînă la unul pe toţĭ locuitoriĭ din satul Vlach: Cete bulgare aŭ plecat în ajutorul Cretanilor».

Incendiarea satelor

Relativ la revoluţiunea din Macedonia, maĭ primim de la corespondentul nostru din Sofia următoarele amănunte:

Revoluţiunea a izbucnit în orăşelul Vlach din Macedonia la 2 curent. Armatele turceştĭ sosiră a doua zi şi fără a-şĭ da osteneală să liniştească spirtele cu binele, **dădură foc orăşeluluĭ, aşezînd în patru puncte opuse butoaĭe cu petrol şi dîndu-le foc.**

Masacrul

Incendiul se întinde cu iuţeala fulgeruluĭ. Locuitoriĭ orăşeluluĭ se refugiară în cîmpiĭ, dar armatele turceştĭ năvăliră asupra lor şi-ĭ măcelăriră.

De aci armatele turceştĭ se dirijară contra altor sate şi orăşele, unde se anunţase inceputul uneĭ mişcărĭ revoluţionare.

Cetele bulgare

In drum, armatele turceştĭ se întîlniră cu cete armate de bulgarĭ, carĭ veneaŭ în ajutorul fraţilor lor.

O luptă crîncenă se începu atuncĭ lîngă Melnic între armatele turceştĭ şi cetele bulgare, carĭ avînd o poziţiune mult maĭ favorabilă de cît turciĭ, îĭ siliră pe aceştia să se retragă. Turciĭ, voind să se retragă, aŭ fost împiedecaţĭ de o nouă ceată de bulgarĭ, care îĭ atacă pe la spate şi care venea din Gevlelia, orăşel la graniţa bulgară.

Infringerea turcilor

Puse între două focurĭ, armatele turceştĭ s'aŭ putut apăra cu multă greutate **şi pierdură două sute de oamenĭ.** Cetele bulgare s'aŭ retras spre Vardar şi de-acolo în interiorul Macedonieĭ.

Maĭ multe sate se află în flacărĭ; panica este generală.

Corespond.

ECOURI

La Sala de Depeşĭ a „Adevĕruluĭ" aŭ sosit următoarele noutăţĭ:

Paul Leroy-Beaulieu: Traité théorique et pratique d'**Economie politique**, 4 volumes et une table de matières, Leĭ 36.

Docteur Legrain: Des anomalies de l'instinct sexuel et en particulier des inversions du sens génital, Leĭ 2.

Alfred Fouillée: Le mouvement idéaliste et la réaction contre la science pozitive, Leĭ 7.50.

Th. Ribot: La psychologie des sentiments, Leĭ 7.50.

Lissagaray: Histoire de la commune de 1871, Leĭ 3.50.

Le nouveau Décaméron, colecţiunea complectă, în 10 volume, ediţia de lux, în loc *de 60 leĭ, numaĭ leĭ 35.*

Guide Chaix, pour les chemins de fer de toute l'Europe.

Bibl. Lotus Bleu: „Une femme par jour", par Jean Lorrain, Leĭ 1.

DOSARUL ZILEI

Incendiul din R.-Sărat. — In noaptea de Duminecă 7 Iulie, un mare incendiŭ a fost la R.-Sărat. O magazie de lemne a femeieĭ Maria Dobre Iordache din mahalaua găreĭ, a luat foc şi din cauza vîntuluĭ care bătea cu putere, focul ameninţa să se întindă pe la toate casele de prin prejur.

Graţie energicilor măsurĭ luate de poliţie şi a sosireĭ grabnice a pompierilor, focul a putut fi localizat după o oră.

O bandă de hoţĭ. — Erĭ dimineaţă, pe la orele 3 şi jum., locuitoriĭ din strada Municipală, în centrul oraşuluĭ Galaţĭ, aŭ fost alarmaţĭ de zgomotul unor detunăturĭ de revolver.

O bandă de 8 indivizĭ, spoiţĭ la faţă cu funingină, s'aŭ introdus prin escaladare în curtea bancheruluĭ L. Goldberg, socrul D-luĭ Blank, bancher în Capitală.

Cum intrară în curte, cîinele D-luĭ Goldberg a început să latre. Atuncĭ banditiĭ s'aŭ suit uniĭ în copaciĭ din grădină, ĭar alţiĭ în podul caselor din atenanse. Servitoriĭ şi stăpînul caseĭ simţind că sînt înconjuraţĭ de hoţĭ, aŭ dat alarma prin ferestrele din strada Municipală. Veciniĭ din împrejurimĭ sosiră, ĭar hoţiĭ aŭ început a trage focurĭ de revolvere. Din fericire n'a fost rănit nicĭ unul din ceĭ prezenţĭ. Venind şi douĭ vardiştĭ din împrejurime şi cu ajutorul celor prezenţĭ, s'aŭ putut prinde 3 din hoţĭ.

Unul cu numele de Mihalachi Bulgaru, fost condamnat pentru crimă la 15 anĭ puşcărie, a declarat că scopul lor era de a omorî pe bancherul Goldberg şi pe soţia sa, ca să poată fura banĭ, căcĭ aflaseră eĭ că în casa de fier s'ar fi aflînd 20,000 de francĭ. Aceştĭ 3 banditĭ se află acum arestaţĭ, dimpreună cu uniĭ din servitoriĭ D-luĭ Goldberg, carĭ aŭ fost dovediţĭ ca complicĭ.

Un monstru. — Din Ploieştĭ ni se scrie că alaltă-erĭ, un anume Constantin Dincă, croitor în acel oraş, a atentat la pudoarea fiiceĭ sale, în vîrstă de 10 anĭ.

Criminalul a fost arestat şi înaintat parchetuluĭ.

Incendiĭ. — In Galaţĭ a fost erĭ un foc violent care a consumat o prăvălie, o casă şi nişte grajdurĭ ale D-luĭ Dănilă.

Pagubele trec peste suma de 30,000 leĭ.

Se crede că focul a fost pus de răŭ-voitorĭ.

*

Un alt incendiŭ a fost tot erĭ. la Craĭova, care a nimicit casele D-lor Lungescu şi Anastasiu, cauzînd o pagubă de 7000 leĭ.

Condamnarea luĭ Jaurès

TOULOUSE, 8 Iulie.— Curtea de Apel a condamnat pe D. Jaurès, ziarul *La Dépêche* din Toulouse şi *La Petite République* din Paris la 15,000 francĭ daune-interese către D. Ressegnier, care ĭ-a urmărit pentru defăimărĭ şi injuriĭ în timpul greveĭ sticlarilor din Carmaux.

Holera în Egipet

CAIR, 8 Iulie. — Holera scade. Erĭ aŭ fost la Cair 159 cazurĭ şi 119 decese. La Alexandria n'a fost nicĭ un deces. A fost un deces în armata egipţiană.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 7 8 Iulie, 1896

Grîŭ	cant. 5500	greut. % k.-57¾	preţ. 7.85-10.70
Cinquant	„ 1500	„ 61½	„ 6.47½
Porumb	„ 2100	„ 61¼	„ 5.50
Meiŭ	„ 650	„ 56	„ 5.10
Rapiţa	„ 2100	„ 52	„ 12—32½

Cereale sosite:

Pe apă: Grîŭ 12320, porumb 20500, rapiţă 2100.

Pe uscat: Porumb 510.

Marmorosch Blank & Comp.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:
O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.
In străinătate:
O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Presa şi banditiĭ din Bacăŭ

Mişelescul atentat îndreptat la Bacăŭ în contra redactorilor noştri C. Mille şi Vespasian Pella de către banda prefectuluĭ Lecca, a produs o vie indignare în presa opoziţionistă din Capitală.

Ziarele *Dreptatea*, *Epoca* şi *Lumea Nouă* protestează cu energie în contra acestuĭ mişelesc atac, săvîrşit la Bacăŭ, din ordinul secătureĭ de prefect Jean Lecca şi a poliţieĭ locale.

*

Ast-fel, «Epoca», în numărul săŭ de azĭ, scrie următoarele asupra răzbunăreĭ sălbatice a prefectuluĭ Lecca în contra «Adevĕruluĭ»:

D-niĭ C. Mille şi V. Pella, redactorĭ aĭ ziaruluĭ „Adevĕrul", fiind citaţĭ la Bacăŭ pentru un proces de calomnie ce le intentase un oare-care Rey, aŭ fost atacaţĭ mişeleşte de cîţi-va indivizĭ angajaţĭ de poliţie.

In fruntea bătăuşilor se aflaŭ faimosul fost poliţaiŭ Talianu, Rey şi Cozner, carĭ ţineaŭ să se răzbune în contra D-lor Mille şi Pella pentru atitudinea „Adevĕruluĭ" în afacerea torturilor de astă primă-vară din Bacăŭ.

Cum că întregul atentat a fost o operă a administraţieĭ locale, reĭese şi din faptul că poliţaiul, de şi se afla în mijlocul agenţilor săĭ, carĭ priviaŭ la acest atac, totuşĭ n'a luat nicĭ o măsură pentru a împiedica pe agresorĭ.

Protestăm cu tărie în contra acestuĭ atac brutal împotriva libertăţeĭ preseĭ şi în contra ziariştilor şi înfierăm purtarea administraţiuneĭ băcăoane.

*

Dreptatea de asemenĭ povesteşte faptele şi numeşte pe canaliile de Rey şi Cozner instrumentele poliţieĭ şi ale prefectuluĭ Lecca.

Dreptatea spune că redactoriĭ noştri Mille şi Pella aŭ fost atacaţĭ în faţa otelului central, unde locuĭeşte prefectul Lecca.

*

Lumea Nouă, de şi adversară nouă, nu se poate opri de a nu înfiera în termeniĭ ceĭ maĭ energicĭ mişelia bandituluĭ Lecca.

Iată ce scrie ziarul socialist:

Administraţia din Bacăŭ, graţie conducereĭ „liberaluluĭ-democrat" Jean Lecca, torturatorul de la Ungurenĭ şi ocrotitorul mizerabililor schingiuitorĭ aĭ poliţieĭ luĭ Talianu, a transformat acest oraş într'un adevărat cuĭbar de banditĭ.

Toţĭ Reiĭ, toţĭ Talieniĭ şi toată drojdia ţăreĭ acesteia şi-aŭ găsit adăpost în cetatea Bacăuluĭ, dată pe mîna Leculeştilor.

După ne maĭ pomenitele torturĭ săvîrşite de poliţia D-luĭ Lecca şi carĭ aŭ făcut atîta zgomot în ţara întreagă, avem astă-zĭ de înregistrat o nouă infamie, datorită canaliilor adăpostite şi întreţinute din baniĭ ţăreĭ de prefectul Jean Lecca.

Apoĭ *Lumea Nouă* povesteşte cum am fost atacaţĭ în faţa poliţaiuluĭ şi a comisarilor, carĭ aşteptaŭ să intervină numaĭ în cazul cînd banditiĭ ar fi fost lovitĭ de redactoriĭ noştri.

Lumea Nouă spune că chestia procesuluĭ n'a fost de cît o stratagemă pentru a bate pe D. C. Mille şi Vespasian Pella, carĭ aŭ dus o campanie puternică prin *Adevĕrul* în contra luĭ Talianu şi Lecca, cu ocaziunea torturilor de la Bacău.

Lumea Nouă termină ast-fel protestul săŭ:

Iată dar infamiile administraţieĭ D-luĭ Lecca şi banditizmul neruşinat pe care l-a inaugurat în acest nenorocit oraş!

Onoare partiduluĭ naţional-liberal!

Epoca, *Dreptatea* şi *Lumea Nouă*, carĭ aŭ luat parte împreună cu *Adevĕrul* la ancheta preseĭ de la Bacăŭ, nicĭ nu puteaŭ vorbi alt-fel, de oare ce reprezentanţiĭ lor împreună cu D. Pella, cunosc de aproape atît pe Talianu, Rey şi Cozner, cît şi pe autorul intelectual al tuturor barbariilor din acel oraş, prefectul Jean Lecca.

Dud.

Parthenie s'a dus alaltă-erĭ la Iaşĭ, descinzînd la reşedinţa mitropolituluĭ Moldoveĭ.

Se spune că scopul acesteĭ vizite a luĭ Parthenie la Iaşĭ este de a-şĭ prepara terenul în vederea alegereĭ de mitropolit, care urmează să se facă la toamnă.

Astă-zĭ, D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, însoţit de douĭ ingınerĭ, pleacă la Doftana, de unde i s'a comunicat că un munte ameninţă să se prăbuşească asupra închisoreĭ.

Malaxita.

D. Malaxa, văzînd că raportul D-luĭ procuror general Bastachi îĭ este atît de nefavorabil, că or cit ar vrea D. Stolojan să aştearnă muşamaua peste hoţiile din Galaţĭ, ele tot vor eşi la iveală silind pe guvern a lua măsurĭ contra primaruluĭ abuziv, s'a hotărît să ceară o anchetă administrativă, care să constate că D. Bastachi a fost de rea credinţă şi că la Galaţĭ nu s'a comis nicĭ o hoţie, spălîndu-l în acest chip de acuzaţiile procurorului general.

D. Stolojan, ĭ-a promis că această anchetă se va face îndată după întoarcerea D-luĭ Sturdza în ţară şi că ea va avea un dublu scop: **să-l scoată curat pe Malaxa şi să compromită pe Bastachi, care va fi apoĭ destituit prin decret motivat.**

Aceasta este versiunea pe care o daŭ Malaxiştiĭ din Galaţĭ, pentru a face un revirement în opiniunea publică şi a recăpăta amiciţiĭ carĭ ĭ-ar reveni dacă l-ar şti în bunele graţiĭ ale guvernuluĭ.

La 10 August, se va ţine concurs pentru admiterea elevilor în şcoala de ofiţerĭ de la Bistriţa.

Sînt 65 locurĭ vacante.

Poliţia a descoperit că una din cele şase fete carĭ eraŭ să fie duse la Rusciuk, anume Estera Bombrac, a fost servitoare la D. Piteşteanu, de la care a furat, se zice, maĭ multe obiecte.

Dînsa este arestată.

Incă un fapt care dovedeşte apucăturile sălbatece ale luĭ Jean Lecca, prefectul şi protectorul bandelor din Bacăŭ:

Acum şeapte anĭ, douĭ ovreĭ din Părincea, moşia fraţilor Lecca, aŭ fost aduşĭ la curte şi raşĭ fără săpun şi fără apă, pentru crima ce aŭ săvîrşit cumpărînd nişte porumb de la la un servitor al D-luĭ Lecca.

Afacerea luĭ Mihaĭ Georgescu pare a se complica şi maĭ mult.

Un denunţ făcut zilele aceste spune că numitul are mamă, care locueşte în Piteştĭ, contrar celor ce afirmase el că e lipsit de părinţĭ.

După cum se vede, acest ludivid în toate privinţele a căutat să inducă justiţia în eroare.

D-rul Raţiu, venerabilul preşedinte al partiduluĭ naţional de peste munţĭ, este aşteptat pentru Sîmbătă în Capitală. Liga, dimpreună cu cetăţeniĭ Capitaleĭ, îĭ vor face cu această ocaziune o primire din cele maĭ strălucite.

Şeful găreĭ Cĭumeştĭ, de pe linia C.-Lung, pe cînd lucra erĭ dimineaţă la aparatul telegrafic, a fost atins de trăsnet.

Partea inferioară a corpuluĭ i s'a paralizat.

La 15 Septembrie, deputaţiĭ carĭ formează stînga liberală vor înfiinţa un club al lor separat în Bucureştĭ. Se vor pune şi bazele unuĭ program, pentru a căruĭa realizare stînga liberală va lupta din răsputerĭ.

Clubul se zice că se va instala în casele Grecianu de pe Bulevard.

D. Orăşeanu, perceptorul coloareĭ de Albastru s'a prezentat azĭ la redacţiune şi ne-a declarat că D-sa nu a bătut pe tăbăcarul Fritz Backeuroth, ci s'a mărginit a-ĭ da o somaţiune de plata patenteĭ.

Luăm act de această declaraţiune.

La 15 Septembrie se va ţine concurs în Capitală pentru acordarea uneĭ burse pentru studiul lucruluĭ manual la Nääs, în Suĭedia.

Bursa anuală va fi de 2000 leĭ şi se va acorda unuĭ absolvent al şcoaleĭ normale de institutorĭ saŭ învăţătorĭ.

ECOURI

Primim din Iaşĭ trista ştire a încetăreĭ din viaţă a luĭ Andreĭ Millo, în vîrstă de 52 de anĭ. Inmormîntarea a avut loc astă-zĭ Marţĭ, 9 Iulie, la cimitirul Eternitatea.

Trimitem familieĭ expresiunea sentimentelor noastre de condoleanţe.

ULTIME TELEGRAME

PETERSBURG, 8 Iulie.—Regina Grecieĭ şi principesa Maria, logodnica mareluĭ duce George vor sosi în curînd. Nunta se va face în cursul vereĭ.

SPECTACOLE

GRADINA RAŞCA (Teatru şi Gimnastică). - Astă-zĭ Marţĭ 9 Iulie 1896, reprezentaţiune extra-ordinară organizată de D. MOCEANU, în beneficiul D-lor G. Lăzărescu şi St. Bolintineanu, cu binevoitorul concurs al D-neĭ Seimeanu, al D-lor N. Poenaru, I. Montaureanu, V. Cernat şi al celor maĭ distinşĭ elevĭ gimnasticĭ aĭ Societăţeĭ Romîne.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

91

PRIN CRIMA

PARTEA A DOUA

NEBUNUL

XI

Inimi de aur

Fata îl privise bine și zise în sineși :

— N'are aerul unuĭ hoț.

Plecă și se întoarse după cîte-va minute :

— D-nul te-așteaptă

Intrară în vestibulul .caseĭ.

La dreapta, o ușă era deschisă și lumina dintr'însa pătrundea în vestibul.

Servitoarea dispăru.

Martin Fontenay aștepta pe vizitator. Se îndreptă către antreŭ; cînd auzi pașiĭ, se opri de odată speriat, părul i se făcu măciucă, fața palidă și pe frunte îĭ curgeaŭ sudorĭ de ghĭață.

— Dumnezeule — murmură el — am înebunit oare ?

Intr'adevăr Baronul Mihaĭ Berthier, binefăcătorul săŭ, acela pentru care și-ar fi dat viața, se afla în fața sa :

— Eĭ, Martin ! Nu-mĭ spuĭ nimic ? zise în fine Mihaĭ ... Vreĭ și tu să-l renegĭ pe acel pe care altă dată îl ĭubĭaĭ ?

Martin își duse mîna la frunte :

— Dumnezeule — murmură el — vocea luĭ.. Am frigurĭ saŭ îmĭ pĭerd mințile; ar fi o mare fericire... dar...

Paliditatea sa creștea și frica îl apucase cu tot dinadinsul.

In acest timp o femeĭe tînără și frumoasă ca un înger intră pe ușă.

Cine-l căuta pe soțul eĭ așa de tîrziŭ; nu e oare vre-un făcător de rele ?

Privirea îĭ alunecă de pe soțul eĭ speriat asupra streinuluĭ.

Dar ea nu se înfricoșă, ci se repezi spre el și-l îmbrățișă, strigînd :

—Ah! D-le baron... D-ta! Dumnezeule! O fericire așa de mare e imposibilă. Fontenay se dezmetici și zise : Doar am azistat la înmormîntarea D-tale, te-am văzut mort.

— Mĭ-ațĭ văzut fața, cînd m'ațĭ crezut mort, scumpiĭ meĭ prietenĭ, întrebă Mihaĭ?

—Adevărat că nu, căcĭ fața-țĭ era zdrobită, o gramadă de carne indistinctă !.... Dar restul corpuluĭ era al D-tale, toțĭ prieteniĭ l-aŭ recunoscut.

— Și cu toate astea, că nu eram mort, dovadă e că sînt aci. Eŭ m'am trezit într'o frumoasă zi de Octombrie, închis într'o celulă de nebunĭ, la un pungaș despre care vă voĭ vorbi îndată și am rămas acolo aproape patru lunĭ.

Zilele astea, infirmierul meŭ s'a convins că nu sînt nebun. El a priceput că se face complicele uneĭ crime și consimți, nu numaĭ ca să mă lase să evadez, ci mă ajută el însușĭ în această evadare.

Astă-seară, mĭ-a dat haĭnele acestea carĭ sînt ale luĭ, zece francĭ pentru drumul de fier și birjă,— și ĭată-mă aci.

Spuneți-mĭ acum, ce s'a petrecut de la așa zisa mea moarte.

Mihaĭ se așezase alăturĭ de Helene, pe o canapea mică. Martin Fontenay privĭa la cîțĭ-va pașĭ, pe stăpînul săŭ, pe care nu maĭ crezuse că-l va revedea.

Lacrămĭ acopereaŭ fața sa.

— Cît aĭ suferit, D-le Mihaĭ !... zise el în sfîrșit. Și cît de bine aĭ făcut că aĭ venit la noĭ, amiciĭ tăĭ credincĭoșĭ și umilĭ, carĭ îțĭ datoresc atîta !... Și eŭ, prostul de mine, care mă speriasem văzîndu-te ?...

Mihaĭ se ridică și strîngîndu-l în brațe, îĭ zise :

— Ah ! cît de bine îmĭ face afecțiunea ta, îĭ zise el...

Am fost atît de singur, atît de părăsit!

Dar vedea că dacă va maĭ urma astfel, emoțiunea îl va face să pĭarză stăpînirea de sine...

— Detaliĭ, Martin ! zise el... Repede ! detaliĭ !... Apoĭ voĭ vedea ce trebuĭe să fac.

Fontenay începu :

— Se zicea că aĭ mers la o mare partidă de vînătoare, care avea să aĭbă loc la unchiul tăŭ, D. Louis Berthier...

— Da, îmĭ amintesc de această călătorie, cînd am plecat dimineața din Paris; îmĭ amintesc dejunul pe care l-a dat prietenilor săĭ, de plecare, fanfare... îmĭ amintesc că am stat alăturĭ de Louis.

Dar după aceasta mi se întinse ca o pînză peste memorie... Nu-mĭ maĭ amintesc nimic despre cele ce s'aŭ întîmplat pînă în momentul în care m'am trezit într'un mic pat de fier, așezat în mijlocul camereĭ și prins de podea... pěrețiĭ odăĭeĭ fiind căptușițĭ cu niște matrațe.

— Nu pot să-țĭ daŭ alte informațiĭ maĭ bune de cît acele carĭ aŭ apărut în ziarele parisiene, le am aci și pe carĭ le poțĭ ceti.

— Dumnezeule ! — strigă el după ce citise—e ne maĭ pomenit !... Aceasta întrece tot ce aș fi putut să-mĭ închipuĭesc.

Oare fratele tatăluĭ meŭ a fost acela care a putut să săvîrșească o asemenea crimă !...

— E capabil de toate zise, Fontenay cu convingere.

Și Mihaĭ nu se îndoĭa... dar îl știa prea prost pentru ca să creadă cum că el, Louis, ar fi imaginat acest plan, atît de simplu și tot odată atît de ingenios.

Lafont, numaĭ Lafont a urzit toate și încă de mult timp probabil, de oare-ce cumpărase de douĭ anĭ casa de sănătate în acest scop.

— Dar mama ?... Dar Genevieva ?... zise Mihaĭ după cîte-va momente de răzgîndire, m'aŭ recunoscut oare și ele ?

Elena așezată dinapoĭa luĭ Mihaĭ făcu un semn soțuluĭ săŭ.

Acesta însă nu-l văzu. Totușĭ el pregeta de a vorbi.

Mihaĭ continuă :

— Ce mă așteaptă cu mama ?.,.

M'am gîndit eŭ și la asta, Fontenay !...

O presimțire îmĭ spunea că s'a comis asupră-mĭ o imfamie extra ordinară.

Am întors și privit decĭ situația din toate părțile.

Și mĭ-am spus că, cu devotamentul și ajutorul mameĭ mele, voĭ fi protejat cu o putere mult maĭ superioară aceleĭa care mă atacă.

Imĭ veĭ împrumuta decĭ, scumpul meŭ Fontenay, baniĭ necesarĭ pentru ca să mă pot duce la Saintes și acolo, sub paza baroneseĭ Berthier, voĭ fi liniștit, dreptate mi se va face !

In acest moment Mihaĭ se uĭtă la Fontenay și fu speriat de mișcarea ce se arăta pe fața acestuĭa.

Aĭurit, neînțelegînd ce-l așteaptă, se îndreptă către Elena.

Tînăra femeĭe avea toată fața scăldată de lacrămĭ.

Inima baronuluĭ se strînse presimțind o mare nenorocire.

— Ah ! Dumnezeul meŭ ! murmură el, ce mă maĭ așteaptă ! Mama mea ! Mama mea ! Ce i s'a întîmplat ?

Nicĭ Martin, nicĭ nevastă-sa nu răspunseră nimic.

Mihaĭ se îngălbeni și începu să tremure.

— Avețĭ milă, nu mă lasațĭ nedumirit. Un cuvînt, numaĭ unul... Nu vorbițĭ, nu îndrăznițĭ să mă privițĭ !.., Ah ! Dumnezeul meŭ ! Dumnezeul meŭ ! maĭcă-mea e bolnavă !...

Ah ! dacă n'ar fi de cît atîta ?.) murmură Martin.

Mihaĭ strigă de-o-dată :

— Ah ! ea m'a iubit atît ! Atît m'a iubit !... O fi murit de supărare ! Sărmană mamă ! Sărmană mamă !

Credincĭosul funcționar plîngea cu lacrimĭ amare. Elena luă în mîĭnile sale micĭ, mîĭnile luĭ Mihaĭ și-ĭ zise :

(Va urma).

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortizabilă . . .	87	—	87	75
5%	„ Amortabilă	99	25	100	
6%	Obligaț. de Stat (Conv. R.).	100	50	101	25
5%	„ Municipale din 1883	96	50	97	25
5%	„ „ „ 1890	95	—	96	—
5%	Scrisuri Funciar Rurale .	93	50	94	25
5%	„ „ Urbane .	90	25	90	—
6%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iași	84	50	85	25
	Acțiuni Bancă Națională .	1600	—	1610	—
	„ „ Agricolă .	200	—	210	
	Florini valoare Austriacă .	2	10	2	13
	Mărci Germane	1	23	1	25
	Bancnote Franceze	100	—	101	—
	„ Italiene . . .	90	—	95	—
	„ rable argint . . .	2	65	2	70

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul“ Pasagiul Bănceĭ Naționale